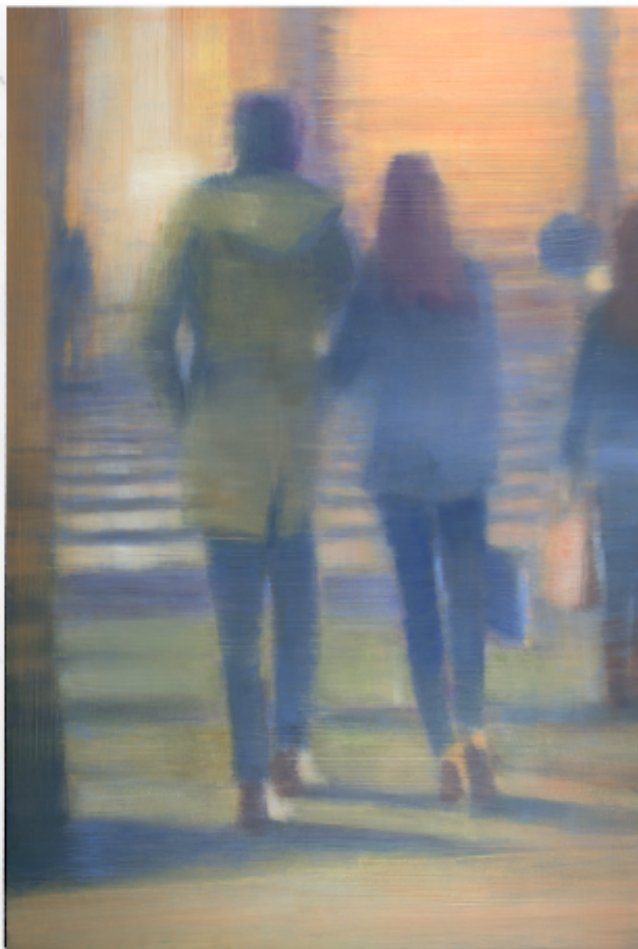

HUGO HEYRMAN

'Dr. Hugo Heyrman schildert omdat het een fascinerende ervaring is, hoe anders de wereld er kan uitzien op doek.' Zo staat het op zijn website, en dat spreekt ook uit zijn oeuvre. De schilder toont in 'Transparency of Time' zijn voorliefde voor de alledaagse realiteit en het onbekende. Of beter gezegd: hij etaleert zijn talent om de spotlight te richten op het oninteressante.

Heyrman hanteert in zijn schilderijen een stijl die het best met het snapshot vergeleken kan worden. Met zijn penseel als foto toestel gaat hij op zoek naar verhalen die onder de noemer 'varia' geïnclassificeerd kunnen worden. Verhalen die quasi oninteressant aandoen, maar boeiend worden als je er over nadent. Wie is immers de jongen die door de plenzende regen alsnog de moeite doet om van punt A naar punt B te fietsen? Of wie is het meisje dat helemaal alleen en schijnbaar verveeld in de theaterzaal zit? Kwam haar date niet opdagen? Of was het een verplicht nummertje? De kunstenaar zoekt het niet voor jou uit maar zet je zelf aan het mijmeren.

Hugo Heyrman, 'The Presence of Distance', 2016, 150 x 100 cm

Dr. Hugo Heyrman probeert daarom hun zogenaamde 'traces' uit zijn tubes verf te halen. De sporen die een individu achterlaat door simpelweg te leven. Een gesmolten plas water onder een auto, een lichamelijke gelatenheid na een gemiste trein of een gestolen moment op het voetpad: Heyrman legt die vergankelijkheid vast op doek met penseelstreken die doen denken aan een zomers briesje. Alsof het moment zo vluchtig is dat het elk moment van het werk kan vliegen. Hoewel hij daardoor inboet aan puur waarheidsgetrouwe mimesis, is het net die techniek die zijn portretten zo realistisch maakt. Ze zijn van het 'passage'-type: alsof je iemand snel voorbij bent gelopen maar je ze achteraf nog maar moeilijk voor de geest zou kunnen halen. 'Transparante tijd' zoals hij het zelf noemt, waarbij het zo vanzelfsprekend lijkt dat hij verstrikt, terwijl er zich zoveel interessante dingen rondom ons afspeelen die we maar amper opmerken.

Het zijn dus niet enkel de sporen die hier van belang zijn, maar ook de 'gaze' ofte de blik zoals in zijn vorige expo 'A Transformative Gaze'. De blik op de onbekende ander, die ons bepaalde details zal doen onthouden en bepaalde volledig doet vergeten. Tevens ook de blik die ervoor zorgt dat we ons zoveel details van vrienden en kennissen voor de geest kunnen halen, maar slechts een wazige contour van een toevallige passant. De blik die gekleurd wordt door onze eigen ervaring, het punt in ons leven waar we aangekomen zijn, het moment waarop we hem op een ander werpen. De 'gaze' die zorgt voor het beetje mysterie in een tijd waarin de mens denkt alles te weten en alles te kunnen controleren.

Niet elk werk slaagt echter even goed in dat opzet. Vooral de pure portretten missen de magie die hij in de snapshots aan de dag legt. Maar de werken die dit geheime ingrediënt wel bevatten, raken recht in het hart. Het is voornamelijk wanneer Heyrman een ziel wil vangen die niet uit de ogen spreekt, maar simpelweg uit de manier van bewegen of de manier van 'zijn', dat zijn schilderkunst als een secondelijm is die niet meer loslaat.

Lore ADRIAENSSENS

'Transparency of Time' van Dr. Hugo Heyrman tot 12 maart in De Zwarte Panter, Hoogstraat 70-74, Antwerpen. Open do-zo van 13u30-18 u. www.dezwartepanter.com